

НАШІ В ЛУНІНЦІ

Уже традиційно, сьомий рік поспіль, у цьому білоруському місті проходять православно-педагогічні читання. Організацією такого заходу опікується відділ освіти, спорту та туризму Лунінецького райвиконкому, а місцем проведення є Лунінецький державний політехнічний професійно – технічний коледж. Тема цьогорічних читань: « Духовно - моральне виховання молоді через співпрацю закладів освіти і православної церкви». Погодьтеся, тема, як на теперішній час, важлива. У роботі цього духовно-виховного заходу взяли участь півтора десятка священників із Лунінецького та сусідніх районів і понад двісті слухачів та виступаючих. Тому не дивно, що захід, котрий організовувався для педагогів, вихователів та церковнослужителів одного району, перетворився у регіональний, і навіть міжнародний. Адже на нього були запрошені священники із Зарічненського району - отці Павло Дубінець з Морочне та Ігор

до духовності», «Сім'я – мала церква», «Духовні питання в медіа – просторі», «Православ'я в сучасному просторі», «Церковне краєзнавство». Саме у роботі цієї секції взяли участь обидва наші священники. Поділилися своїми поглядами на проблему вивчення місцевої церковної історії, перейнялися досвідом білоруських колег. Де, між іншим, церковне краєзнавство доволі успішно розвивається. Як і у вивченні історії окремих церков, так і в пошуку імен священників, котрі постраждали у роки атеїстичної радянської доби. Цікаво те, що Білоруською православною церквою запроваджено великий пошуковий проект «1917 – 2017: уроки сторіччя», в ході реалізації котрого спільними зусиллями церкви, працівників культури та освіти ведеться пошук і повернення до історичної справедливості імен священнослужителів, долю котрих змінювала, а часто і забиравала життя, революція 1917-го року. Про що теж говорили у своїх виступах учасники читань.

Педагог-психолог із Пінської гімназії №2 Ганна Свириденко, між іншим, мама котрої родом із Муравина, розповіла про досвід паломницьких поїздок своєю Пінською єпархією, в котрих із

ПРОГУЛЯНКА МІСТОМ

Організатори заходу, в особі церковного журналіста, письменниці і краєзнавця Тетяни Конопацької, приготували для гостей із України та інших районів Брестської області пізнавальну прогулянку Лунінцем. В Будинку учнівської творчості, що розмістився в колишньому райкомі партії, юні вихованці цього закладу, а їх там займається в різних гуртках понад вісімсот чоловік, ознайомили гостей зі своїми виробами та показали імпровізований концерт білоруської пісні. У центральній районній бібліотеці, фонд котрої нараховує понад 75 тисяч книжок, і читачами котрої є майже десять тисяч лунінчан, гості мали змогу погортати факсимільне видання Слуцького Євангелія 1580 років написання. У свій час примірник цієї книги був презентований бібліотеці єпархіальним відділом Пінської єпархії. Як зізнався отець Павло: «Тримаю цю книгу в руках, а в думках мрію, що колись і Нобельське Євангеліє так само буду тримати».

Господарі та священники Лунінеччини були вдячні гостям з України. Вони із теплом згадували свою цьогорічну поїздку влітку до Заріч-

Чепура, настоятель Муравинської церкви.

Отець Павло у загальному пленарному засіданні виступив із доповіддю «Лунінець – Хойно- Морочне: протоіерей В'ячеслав Навроцький», в котрій розповів слухачам про непросту долю священика морочненської церкви В'ячеслава Навроцького. Життєва дорога його теж була пов'язана з лунінецькою землею.

Цікавими були теми читань, котрі розглядалися у секційних відділах. Це - «Культура як міст

поїздок своєю Пінською епархією, в котрих із задоволенням беруть участь як школярі, так і дорослі. «Не потрібно шукати приваб та святинь церковного світу за морями і лісами, вони ось тут, поруч з нами. Потрібно лише уважно до них придивитися», - зазначила у диспуті пані Ганна. У ході своєї місії, цьогоріч Ганна Анатоліївна навіть приїздила із паломниками до нас, на Зарічненщину, від тих відвідин у неї залишились найтепліші враження.

І справді, не варто вишукувати граней просвітницького, духовно – морального виховання десь по світах. Варто придивитися до праці сусідів, тих, хто поруч вдосконалює і запроваджує тісну співпрацю освітніх закладів і церковної місії. Хто не сидить на місці, а сміливо пропагує християнські чесноти та церковні цінності. Про плоди такої праці одразу говорити не варто, вони зародяться з часом, але ґрунт для них потрібно негайно закладати. Таким був підсумок читань.

вали свою щорічну поїздку влітку до Зарічного, дякували Богу за прокладені містки дружби та співпраці і висловили надію, що це ще не кінець, а початок спільної духовно – просвітницької місії по обидва кордони колись єдиного Полісся. Мріють гості з Білорусі побувати у нашому легендарному Ноблі, і в старих вікових церквах, щоб спільним поглядом оцінити та вивчити колись єдину церковну спадщину нашого краю. Так що, сподіваємось, що продовження у царині такої співпраці буде.

Лунінець - це місто, районний центр Лунінецького району Брестської області. Від обласного центру м.Брест - за 220 км. Лунінець - один із наймолодших райцентрів, жваво почав розвиватись після будівництва вузлової залізничної станції, у кінці 19 століття, коли стали діяти колії Брест – Гомель та Львів – Рига. А до того Лунінець був селом. Населення Лунінця нині - 24, 5 тисяч жителів. У місті діє 4 загальноосвітні школи та гімназія. Відоме це місто на всю Білорусь мотобольною командою, котра ще виступала за радянських часів. А також двома потужними підприємствами: «Поліссяелектромаш», де виробляли електродвигуни для сільськогосподарських підприємств, та гранітним кар'єром у смт Мікашевичи, єдиним у сфері каменевидобування в Білорусі. На теперішній час у Лунінецькому районі проживає 78 тисяч жителів. Випускається білоруською мовою одна із кращих в республіці районних газет «Лунінецкіе навiни», тиражем майже сім тисяч примірників.

Тамара АЛЕКСІЮК